

ရင်နိုးကြူး နှင့်

ကျေးဇူးတင်

စုစည်းမှု(၆)

စီစဉ်သူ - ဇေယျာလင်း ၊ မိုးဝေး ၊ ဝေးခေါင်

မော်ဒန်နစ်ဇင်၊ မော်ဒန်ခေတ်ပေါ်မှ သည် ...

စီစဉ်သူများ

အနောက်တိုင်းမှာ postmodernism စတင်ခါစ ပြုကာမှာ ပဲ အနောက်တိုင်းမှာ ပြီးဆုံးခဲ့လေပြီဖြစ်တဲ့ ဥရောပ modernism (၁၉၀၁ - ၁၉၅၀) ဟာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်များ ရဲ့ နှောင်းပိုင်း အဲဒီတုန်းက ဗမာပြည်ကို မပြောပလောက်အောင် စိမ့်ဝင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ 'မပြောပလောက်အောင်' ဖြစ်ခဲ့ရတာဟာလည်း အဲဒီခေတ်ကာလရဲ့ စာအုပ်စာတမ်း ကူးလူးဆက်သွယ်မှု ရှားပါးခြင်း၊ အနောက်တိုင်းနဲ့ ဆက်ဆံရေး ကန့်သတ်ထားခြင်း၊ လက်ဝဲအယူဝါဒ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် လက်ဝဲ အင်တာနေရှင်နယ်လစ်ဇင်ဟာ အနောက်တိုင်း မော်ဒန်နစ်ဇင်ထက် ပိုမိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပို့ချဖြန့်ဖြူးမှု တွင် ကျယ်ခဲ့ခြင်း၊ စစ်အာဏာရှင်တည်ဆောက်မှု အုတ်မြစ်ချခြင်းနဲ့ 'ပြည် သူ ဒီမိုကရေစီ' ဘက်တော်သား၊ ဘက်တော် ပါတီအဖွဲ့အစည်းတို့ ရဲ့ သမိုင်းပေးတာဝန်အဖြစ် ကြံ့ကြံ့ခံ တုံ့ပြန်နေခြင်း၊ နောက်ခံ စစ်အေးကာလရဲ့ ဩဇာ၊ အကျိုးသက်ရောက်မှုတို့ ရိုက်ခတ်ခြင်း စတဲ့ ရှုပ်ထွေး နက်နဲတဲ့ မြင်ကွင်းကျယ်ထဲမှ အဲဒီတုန်းက ကဗျာဟာလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ထင်ဟပ်မှုသရုပ် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းမှာ ပဲ ကဗျာ ဆရာရဲ့ အခန်းကဏ္ဍနဲ့ တာဝန်၊ ကဗျာရေးသားပြုလုပ်မှုဖြစ်စဉ်နဲ့ ဗေဒ၊ ကဗျာဖြန့်ချိထုတ်ဝေမှုယန္တရား၊

စာပေဈာနယ်မဂ္ဂဇင်းတို့ ရဲ့ တံခါးစောင့် အာဏာနဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ကဗျာအနုပညာတန်ဖိုးကို အများ ပြည်သူလက်ထဲအထိ အရောက်ပို့ပေးဖို့ အနိမ့်ဆုံးသတ်မှတ်ချက်အထိ နှိမ့်ချလိုက်ခြင်း စတဲ့ လုံးထွေး ကွန်ရက်ထဲက နေပဲ မော်ဒန်/ခေတ်ပေါ် ကဗျာအပြောင်းအလဲအတွက် အရေးပါတဲ့ Next ၂ ခု ထွက်ရှိခဲ့ပါတယ်။ (ဆရာ) မြဇင်ရဲ့ 'ခေတ်ပေါ်ကဗျာ' စာတမ်းလည်း ဖြစ်တဲ့ 'ကဗျာနရီနှင့် နိမိတ်ပုံ' နဲ့ (ဆရာ) မောင်သာနိုးရဲ့ 'ထင်ရှားပင်ရိပ်' တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အင်္ဂလိပ်လို Burmese Modern Poetry ၊ ဗမာ/ မြန်မာလို ခေတ်ပေါ်ကဗျာကိုရေးဖို့ ဘယ်လိုများ စခဲ့ပါသလဲ။ ဆရာမြဇင်ရော ဆရာမောင်သာနိုးကပါ ပြောခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ ရဲ့ စာအုပ်တွေ မထွက်ရှိခင်က ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆိုတာ စတင်ရှိနေပါပြီတဲ့ ။ ဒီထက်ပိုမို တိတိကျကျလေးတော့ မပြောကြပါဘူး။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ ဆရာမောင်သာနိုးရဲ့ 'မော်ဒန်ပေါ်ယံထရီဆိုလို့ မူးလို့ တောင် ရှူစရာမရှိဘူး' ဆိုတဲ့ စကားကလည်း ရှိနေပြန်ပါတယ်။ အဲသလိုဆိုရင်ရှိစပြုနေတဲ့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ မော်ဒန်ပေါ်ယံထရီ မဟုတ်ဘူး လား။ တခြားစီလား။

'ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးခေတ်၊ အထူးသဖြင့် ကိုးရီးယားစစ်ပွဲနဲ့ ဗီယက်နမ် ၊ စ ၊ ပ ၊ က ၊ လ ၊ တေ ၊ မ ၊ လူတစ်ယောက်ယောက်ဟာ လက်သုံးစကားတွေဖြစ်တဲ့ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်၊ ကျူးကျော်ရေးသမား၊ ကုပ်သွေးစုပ်၊ အဖိနှိပ်ခံ၊ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ လူတန်းစားတိုက်ပွဲ၊ အဏုမြူဗုံး၊ ဆန့်ကျင်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊ အောင်ပွဲ စတာတွေကို ရိုးစင်းတဲ့ ကာရန်စနစ်နဲ့ ချိတ်တွဲတတ်ရင် ကဗျာဆရာ တန်းဖြစ်တာပဲ။ အဲဒီ ကလီရှေးတွေ၊ အဲဒီ ဆိုရှယ်လစ်သရုပ်မှန်ရဲ့ ဖန်တရာတေရိုးအီနေတဲ့ စကားလုံးတွေ၊ စကားစုတွေကို စိတ်ကုန်လွန်းလို့ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် နှောင်းပိုင်းတွေမှာ ကဗျာသစ်ကို

ရှာဖွေခဲ့ကြပါတယ်။ ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်ဟာ တက္ကသိုလ်ပရဝုဏ်ထဲက သူ့အိမ်မှာပဲ အပတ်စဉ် ကဗျာဝပ်ရှော့တွေ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ မြဇင်နဲ့ မင်းလှညွန့်ကြူးဟာ modern poetry ခေတ်ပေါ်ကဗျာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆောင်းပါးတွေရေးခဲ့ပြီး မိမိဟာ မြန်မာပြည်မှာ ပထမဆုံးဘာသာပြန် ကဗျာပေါင်းချုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။ အတိုက်အခံတွေကြားကပဲ Modern Burmese Poetry ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ လမ်းကြောင်းသစ်ပေါ်ရောက်ရှိခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ (Maung Tha Noe; Modern Burmese Poetry: Moe Ma Kha Burmese Community News and Media. Feb. 27, 2009 ဇယလ မြန်မာပြန်ဆို)

ကဗျာသစ်ရှာဖွေရေး (ဝါ) ကဗျာသစ်ရေးသားဖွဲ့စည်း ပြုလုပ်ရေးဟာ အဆိုပါ အပတ်စဉ် ဝပ်ရှော့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုလိုရမယ့်ပုံပါပဲ။ အဲသလိုဆို အဲဒီ 'ကဗျာသစ်' ရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ဟာ ဘယ်လိုရှိမလဲ။ ဆရာမြဇင်ရဲ့ စကားနဲ့ ပြောရရင် ဘယ်လို Poetic Elements တွေပါမလဲ။ modern/ ခေတ်ပေါ်ကဗျာ လုပ်ဖို့ ဆိုရင် ဘယ်လို Modern Elements တွေပါဖို့ လိုသလဲ။ ဘယ်လိုကဗျာတွေကို စံ/ပုံစံ/မော်ဒလ်အဖြစ် ထားရှိမလဲ။ ဘယ်ကနေ မော်ဒလ်အဖြစ် ထားရှိမလဲ။ ဘယ်ကနေ သင်ယူရမလဲ။ ဒီမေးခွန်းတွေကို ဖြေဖို့ ကြိုးစားရာမှာ 'ကဗျာနုရီနဲ့ နိမိတ်ပုံ' နဲ့ 'ထင်းရှူးပင်ရိပ်' ဟာ ရလဒ်တွေလား။ ဆရာမြဇင် 'သူ (မောင်သာနိုး) ဆိုချင်တာက ကျွန်တော်တို့ point out လုပ်တဲ့ Modern Elements တွေကို အားမရဘူးလား မပြောတတ်ပါဘူး။' ဆရာမောင်သာနိုး - 'ကျွန်တော့်ရဲ့ ထင်းရှူးပင်ရိပ်ကလည်း အထိုက်အလျောက်တော့ ဩဇာသက်တယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ သို့သော် မြဇင်ကိုလည်း အဲဒီတုန်းကတော့ တော်တော် လေးလေးစားစား ဖတ်ကြတယ်။ သူကတော့ Guide Line ပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့ စာသား (text) ပေါ့။' ၁၉၇၀

ကျော်လောက်ကနေ ဒီနေ့အထိ ရေးသားလာကြတဲ့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ အဆိုပါ Guide Line အရအဆိုပါ text တွေကိုကြည့်ပြီး ရေးခဲ့ကြတာ တွေက စတင်ခဲ့တာလား။

ခေတ်ပေါ်ကဗျာလမ်းကြောင်း ၂ မျိုး ရှိခဲ့သလား။ ခေတ်မှောပေါ်တဲ့ အကြောင်းအရာကို ရေးတဲ့ အတွက် အကြောင်းအရာအရ 'ခေတ်ပေါ်' နဲ့ ရေးသားပြုလုပ်ဖွဲ့စည်းမှုကို စမ်းသပ်တီထွင် ဆန်းသစ်စေတဲ့ အရေးအသားသစ်။ ကဗျာသစ်ရဲ့ 'ခေတ်ပေါ်' လား။ ဆရာမြဇင် ယှဉ်ပြတဲ့ ဆရာဒဂုန်တာရာရဲ့ 'ဥက္ကလာပ' လည်း ခေတ်ပေါ်၊ ဆရာမောင်ချောနွယ်ရဲ့ 'ဆတ်သွား' လည်း ခေတ်ပေါ်ဆိုတော့။ ဆရာဇော်ဂျီရဲ့ 'ဗေဒါလမ်း' ဟာလည်း ခေတ်ပေါ်ကဗျာလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒဂုန်တာရာ၊ မောင်သင်းခိုင်၊ မောင်လေးအောင်တို့ ရဲ့ လမ်းကြောင်းနဲ့ ဇင်နိုးကြူး၊ ဖော်ဝေး၊ အောင်ချိမ့်၊ မော်ချောနွယ်၊ မြေချစ်သူ၊ သုခမိန်လှိုင်တို့ ရဲ့ လမ်းကြောင်းလား။

မြန်မာခေတ်ပေါ်/ modern ကဗျာဟာ ဘယ်ကလာသလဲ။ မိုးပေါ်က ကျလာသလား။ အကြောင်းအရာ အခြေပြု 'ခေတ်မှာ ပေါ်တဲ့ ' ခေတ်ပေါ်ကတော့ ပြည်တွင်းကပဲ လာတာဖြစ်ပါတယ်။ စမ်းသပ် ဆန်းသစ် ရေးဖွဲ့မှု ပုံသဏ္ဌာန်ကကော ဘယ်ကလာသလဲ။ အနောက်ပိုင်း modernism ကလား။ ဆရာမြဇင်ဟာ အနောက်တိုင်း modernism နဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းကျင်တော့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာရဲ့ စရိုက်လက္ခဏာတွေဟာ အဲဒီ အနောက်တိုင်း modernism က လာသလား။ ဆရာမြဇင် point out လုပ်ခဲ့တဲ့ Modern Elements တွေ ဘယ်ကလာသလဲ။ ဥပမာ - 'မျဉ်းသဘော မဆောင်ဘူး။ အကွက်သဘော ဆောင်တယ်' ဆိုတာ Modernist Poetry ရဲ့ non - Linearity မျဉ်းဖြောင့်သဘော အရေးအသားမဟုတ်ခြင်း၊ fragment juxtaposition collage အပိုင်းအစ - တွဲချိတ်မှု - ကော်လာ့ဂျ် အကွက်ပြုလုပ်ခြင်းဆီက လာသလား။ ကာရန်ကို နရီနဲ့ အစားထိုး

တာဟာ ကာရန်မဲ့ကဗျာ free verse ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး နိမိတ်ပုံအခြေပြု တည်ဆောက်ချက်ဟာ အစဉ်အလာ description based သရုပ်ဖော်မှု အခြေပြုမဟုတ်တဲ့ image based နိမိတ်ပုံအခြေပြုက လာသလား။

အနောက်တိုင်း modernism ဟာ ဗမာခေတ်ပေါ်ကဗျာနဲ့ မတူဘူးလို့ ဆရာ မောင်သာဇွန်ရဲ့ အင်တာဗျူးမှာ ပါရှိပါတယ်။ အဲသလို မတူတာ ဟာလည်း သဘာဝကျပါတယ်။ ခေတ်စနစ်ချင်း မတူတာက အစပါပဲ။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပြီး လွတ်လပ်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းမဟုတ်တဲ့ မဖွံ့ဖြိုး မတိုး တက်ရတဲ့ ကြား ဆိုးဝါးတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးအောက်မှာ အယူဝါဒရဲ့ ကြိမ် လုံးကလည်း မမေ့မလျော့ သတိပေးနေလေတော့ ဒီက ကဗျာဆရာရဲ့ ကဗျာဆိုင်ရာ စိတ်နေစိတ်ထား ဖွဲ့စည်းထားမှုဟာ အနောက်တိုင်း Modernist ကဗျာဆရာရဲ့ စိတ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ တူနိုင်မယ် မထင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တူတဲ့ အချက် ၂ ချက်ကိုတော့ ထုတ်ပြနိုင်ပါတယ်။ အစဉ်အလာက ခွဲထွက်ခြင်းနဲ့ ကဗျာရေးသားဖွဲ့စည်းမှု ပုံသဏ္ဌာန် စမ်းသပ်တီထွင်မှုတို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ရာစုနှစ်နဲ့ ချီပြီး တည်ဆောက်လာခဲ့တဲ့ ကာရန်စနစ်ဗဟိုပြု ကဗျာဖြစ်တည်မှုကို မော်ဒန်/ ခေတ်ပေါ်ကဗျာက နရီနဲ့ အစားထိုးလိုက်တာဟာ ဗမာ/ မြန်မာကဗျာရဲ့ ဧရာမအပြောင်းအလဲကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အနောက်တိုင်း modernism အသုံးအနှုန်းနဲ့ ပြောရရင် ဒါဟာ အစဉ်အလာကနေ ရုန်းထွက်လိုက်တဲ့ avant garde အာဗွန်ဂျဒါ လုပ်ရပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတစ်ချက်တည်းနဲ့ တင် ခေတ်ပေါ်ကဗျာကို avant garde/ modernist လို့ ပြောလို့ ရနေပါပြီ။ နောက်တစ်ချက်က modernism ရဲ့ လက္ခဏာတစ်ရပ်ဖြစ်တဲ့ formal innovation ပုံသဏ္ဌာန် ဆန်းသစ်တီထွင်မှုနဲ့ experimentation နည်းဟန်ဆိုင်ရာ စမ်းသပ်တီထွင်မှုတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကာရန်နေရာမှာ နရီနဲ့ အစားထိုးပြီး ကာရန်မဲ့ဖြစ်ရုံ၊ နိမိတ်ပုံသုံးရုံနဲ့ ကဗျာကိစ္စက

ပြီးသွားတာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ကဗျာပုဒ်ရဲ့ structure အဆောက်အဦ ပြုလုပ်ပုံဖော်ရပါသေးတယ်။ လိုင်းတည်ဆောက် ဖွဲ့စည်းမှု၊ လှိုင်းချိတ် တွဲမှု၊ နိမိတ်ပုံ ရှာဖွေတီထွင် သုံးစွဲမှု၊ စကားလုံး ရွေးချယ်သုံးစွဲမှု၊ ပိုဒ်ခွဲမှု၊ အဖွင့်၊ အပိတ်၊ ထပ်ကြော့သုံးမှု စတဲ့ ကဗျာရဲ့ တက်ခိတ်ချာပိုင်းကို ပြုလုပ်တည်ဆောက်ရပါသေးတယ်။ ဒါတွေ ဘယ်ကလာသလဲ။ အဆိုပါ Guide Line ကလား ? text ကလား။ ဘာသာပြန် ကဗျာကလား။ ကွယ်လွန် သွားရှာပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာမောင်ချောနွယ် ပြောခဲ့တာလေးက ချစ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ မင်းသိုက်မွန်နဲ့ အင်တာဗျူးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ **ချော** အဲဒီတုန်းကနဲ့ အခုခေတ် မော်ဒန်ပေါ့လေ။ ... အဲဒါကတော့ အဲဒီတုန်းက ရေနံအစမ်းတွင်းတူးနေတာ။ ဒီရေနံတွင်းက ရေနံထွက်ချင်လည်း ထွက် မယ်၊ မထွက်ချင်လည်း မထွက်ဘူးဆိုတဲ့ ကာလမျိုး။ ၇၄ - ၈၄ (၁၀ နှစ်)၊ အခု ၉၆ ခုနှစ်၊ အနှစ် ၂၀ ကျော်သွားပြီ။ ကိုယ်တို့ က ဒီလိုပဲ ဖြတ်သန်း နေခဲ့ကြရတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကိုယ်ဟာ ဘူမိဗေဒအရာရှိလေးတစ်ယောက် ဖြစ်မယ်။ ဘယ်နေရာမှာ ရေနံကြောရှိသလဲ၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာရှိသလဲ လိုက်စမ်းသပ်နေရတဲ့ ဘဝတွေနဲ့ ကိုယ်တို့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရတယ်။

ဒီ 'လူကြိုက်နည်းတဲ့ ကောင်' ကဗျာမှာ ကိုယ်ဟာ ရစ်သမ်အကြောင်းကို ကိုယ်တတ်စွမ်းသမျှ၊ ကိုယ်စွမ်းရှိသရွေ့၊ ဉာဏ်စွမ်း ရှိသရွေ့ ကိုယ်ပြောခဲ့တယ်။ ဖလိုရစ်သမ်နဲ့ ကိုယ်ဖြစ်နိုင်သလောက် ရေးခဲ့တယ်။ **မင်း** စမ်းသပ်တာလား တီထွင်တာလား။ **ချော** တီထွင်တာပေါ့။

အနောက်တိုင်း modernism နဲ့ ဗမာ မော်ဒန်/ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ အထက်ပါအရ Make it new ဆိုတဲ့ အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် တူညီကြပေမဲ့ modernism ရဲ့ ပဋိရောမန္တိကဖြစ်ခြင်း

၊ ပဋိသရုပ်မှန်ဖြစ်ခြင်းတွေမှာ တော့ ကွာခြားပါတယ်။ ဧရာမန္တိကဖြစ်ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆရာမြဇင်ရော ဆရာ မောင်သာနိုးပါ သဘောတူတဲ့ စကားမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ ဆရာမြဇင်အလိုအရ 'Romantic ဖြစ်တဲ့ Arm sentiment က များ ပါတယ်။ ဒါက Main Element ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အရေးအသားမှာ ဆရာ မောင်သာနိုး ပြောတာကတော့ 'ဗမာကဗျာဆရာတွေမှာ ရှေးတုန်းက ဘာ ism မှ မရှိခဲ့ဘဲနဲ့ မယ်ဖွဲ့၊ မောင်ဖွဲ့တွေနဲ့ မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာတွေကို ဖြုန်းတီးခဲ့ကြတာကိုး။ အဲဒီကမှ ခေတ်စမ်းပေါ်လာတယ်။ ... အဓိကကတော့ Romanticism တွေပါပဲ။'

Modernism ရဲ့ နည်းတွေဖြစ်တဲ့ ပိုင်းဆစိပ်မြွှာမှု၊ မတူညီတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ချိတ်တွဲမှု၊ ရှုထောင့်တစ်ခုမက ပါရှိမှု၊ စာသားအမျိုးမျိုး အပြန်အလှန် ဆက်စပ်မှု စတာတွေအပြင် အနာဂတ်ဝါဒရဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ စကားလုံး၊ လိုင်းကို ပိုဒ်မပြုလုပ်ဘဲ စာမျက်နှာမှာ ဒေါင်လိုက်၊ အလျားလိုက်၊ တစောင်း၊ အတည့်၊ အကွေး၊ ကြိုက်သလိုစီခြင်း၊ ဆူရီယလ်ရဲ့ automatic writing အတ္တဗေဒအားဖြင့် ဆက်စပ်မရတဲ့ အရာတွေကို တွဲချိတ်ခြင်း၊ semantic disjunction စတာတွေကို ခေတ်ပေါ်ကဗျာမှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သုံးတာမျိုး မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ ဒါဟာလည်း အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဗမာခေတ်ပေါက်ကဗျာ ဖွံ့ဖြိုးမှုမှာ ဘာသာပြန် ကဏ္ဍဟာလည်း တစ်ထောင့် တစ်နေရာက ပါခဲ့ပါတယ်။ 'ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်' မရှိခဲ့ရင် 'ဂန္ထဝင်မမ' ရှိခဲ့ပါ့မလားဆိုတာ စဉ်းစားစရာပါပဲ။ ပြီး ... အခြား ဘာသာပြန်ကဗျာတွေ။

ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ ဒီနှစ် ၂၀၁၄ မှာ ဆို နှစ် ၅၀ ထဲမှာ ရောက်ရှိလို့ လာပါပြီ။ ၁၉၆၈ မှာ ခေတ်ပေါ်ကဗျာ ပေါ်နေပြီဆိုတဲ့ စကားကြောင့်

ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ ဥရောပ modernism ဟာ အနောက်တိုင်းမှာ post modern ထဲ ရောစပ်သွားပြီး ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွေမှာ postmodern ပေါ်လာပြီလို့ ပြောကြတဲ့ အထိ ကဗျာဗေဒတွေ၊ ကဗျာလှုပ်ရှားမှုတွေ ပြောင်းလဲခဲ့ပါပြီ။ ဒီမှာ လည်း ခေတ်ပေါ်ဟာ ခေတ်ပြိုင်ထဲ ဝင်ရောက်ရောစပ်လာတာလား၊ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ နောက်တစ်ဆင့် ဖွံ့ဖြိုးသွားတာလား၊ ခေတ်ပေါ်ကဗျာဟာ ပင်မရေစီးကဗျာ ဖြစ်သွားပြီး ပင်မရေစီးကနေ ခွဲထွက်လာတဲ့ ၊ ခေတ်ပေါ်ကဗျာမဟုတ်တဲ့ ၊ ကဗျာအမျိုးအစားတွေ ပေါ်ပေါက်လာတာလား။ ကွန်တမ်ပိုရာရီကဗျာနဲ့ ခေတ်ပြိုင်ကဗျာဟာ modernism နဲ့ မော်ဒန်/ခေတ်ပေါ်လို ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဆက်ဆံရေးဖြစ်နေတာလား။ ၁၉၆၈ ရဲ့ ဝဉာဉ်ဟာ ဒီနေ့ ၂၀၁၄ မှာ အထိ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ အနားမယူနိုင် ရှာသေးဘူးလား။

ကမ္ဘာကြီး ပျောက်ဆုံးနေခြင်း

မောင်ဒီ

ဒီကဗျာကို

ပါဖောမန့်ကဗျာအဖြစ်

နှစ်တွေများစွာ

နေရာတကာမှာ

မကြာမကြာ

ရွတ်ပြခဲ့ဖူးပါရဲ့ ။

ဒါပေမဲ့

သူတို့ တစ်တွေမှာ

ကဗျာမှန်း မသိခဲ့ကြ။

ဒါကြောင့် ငါဟာ ဒါကို

ကဗျာအဖြစ်

ချရေးဖြစ်တယ်။

မန္တလေးသားတွေရဲ့ ကံကြမ္မာမှာ
ရန်ကုန်မြို့ကြီးက ကွယ်နေရာ
ကမ္ဘာကြီးကို မမြင်ကြရရှာ။

တစ်ခါ ရန်ကုန်သားတွေကျပြန်တော့
အာဆီယံကြီးက ကွယ်နေပြန်၍
ကမ္ဘာကြီးကို မတွေ့မြင်ကြရပြန်။

တချို့တွေကျပြန်တော့
ကမ္ဘာကြီးကိုပင်
ပတ်ပြီးခဲ့ကြပါရဲ့ ။

ဒါပေမဲ့ တစ်ဖန်
အမိနိုင်ငံသို့
ပြန်လို့ ရောက်ကြသည့်အခါ
ကမ္ဘာကြီးမှာ
ကွယ်မြဲသာ ကွယ်သွားကြပြန်လေ၏။

ထိုအခါ

ကမ္ဘာကြီးမှာ

လုံးမြဲသာ လုံးနေ၍

အရှေ့ရွာတစ်ခုမှ

အဘိုးအို အဘွားအိုတို့ မှာ လည်း

ဆန်ကိုသာ ဖွပ်လို့ နေကြရလေ၏။ ။

၂၅၊ ၇၊ ၂၀၁၄

ငြိမ်းချမ်းရေးက မငြိမ်းချမ်းသေးဘူး

မောင်အောင်ပွင့်

သမီး ဆယ်တန်းအောင်တော့

အဖေကြီး သမီး အနားမှာ မရှိဘူး

သမီး ဘွဲ့ရတော့

အဖေကြီး သမီး အနားမှာ မရှိဘူး

သမီး လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲမှာ

အဖေကြီး သမီး အနားမှာ မရှိဘူး

သမီး သားဦးမွေးတော့လည်း

အဖေကြီး သမီး အနားမှာ မရှိဘူးတဲ့

သမီးရေ ...

ငြိမ်းချမ်းရေးကို သွားပြော။

အမေပျောက်ကို အဖေရှာ
အဖေပျောက်ကို ကျွန်တော်ရှာ
ကျွန်တော်ပျောက်ကို အဖေရှာ
သံသရာလည်တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်
အခုလည်း ပဲ ဝဲလည်နေဆဲပါ အဖေတဲ့
သားရေ ...

ငြိမ်းချမ်းရေးကို သွားပြော။

အိမ်ထောင်သက် အနှစ် ၄၀ မှာ
(မြို့ပြေး တိုင်းပြေး အပါအဝင်)
သက်တမ်းတစ်ဝက်နီးပါး
အတူမနေကြရဘူးတဲ့
တောင်ဇလပ်ဖြူရေ ...
ငြိမ်းချမ်းရေးကို သွားပြော။

မောင် သွားပြောလည်း မောင် ပြောပဲ
မယ် သွားပြောလည်း မယ် ပြောပဲ

ငြိမ်းချမ်းရေး မငြိမ်းချမ်းသေးဘူး။ ။

အက်ပီဖနီ

ခင်အောင်အေး

ချွေးတွေသံတွေနဲ့ ပါ ... အက်ပီဖနီ

အယ်လင် နွံတောကြီးဆီမှာ ကျဆင်းနေ (ဖြည်းဖြည်းချင်းပဲ)

ဟိုအနောက်တစ်ကြောက ရှန်နန်တောင်ကြောမှာ လည်း (ဖြည်းဖြည်းချင်း ကျနေတယ်)

ဗျာဒိတ်သဘောဖြင့် မယူတော့ဘဲ ဖော်ထုတ်ခြင်း 'မင်းကို ကိုယ်ချစ်တယ် အက်ပီဖနီ'

ဗျာဒိတ်သဘော မဟုတ်လည်း ဘဲ မင်းကို ကိုယ် ချစ်နိုင်ပါတယ်

ကောင်းကောင်း ကြီး ချစ်နိုင်ခဲ့တယ် အလွန်အကျွံကို ချစ်နိုင်ခဲ့တယ်

မော်တော်ကားမောင်းသွားတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကိုယ်ချစ်နေခဲ့တယ်

အစည်းအဝေးတွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်ပြီး နေ့လယ်စာဆင်းစားချိန်မှာ လည်း

ကိုယ်ချစ်နေခဲ့တယ် ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲ

ရှန်နန်တောင်ကြောကို ဖြတ်ဆင်းသွားပြီးနောက်မှာ လည်း ပဲ မင်း

ကို ချစ်နေဆဲပဲ

မင်းကိုချစ်တဲ့ အချစ်ဟာ တောင်ပေါ် ရှေးဟောင်း Church တစ်ခုက

အဆက်မပြတ် ထိုးလိုက်တဲ့ ကြေကွဲခေါင်းလောင်းသံလိုပဲ

ရုတ်တရက် နားလည်လိုက်ရခြင်းကို ပုတီးလို မင်းလည်မှာ ဆွဲထား
တယ်

တုံ့နှေးနှေး ထုံပိုင်းပိုင်း ဘယ်ကိုမှ မရောက်မယ့်ခရီးဆီ ကိုယ်တို့ ပျံ
သန်းဖို့ အရှိန်ယူခဲ့ကြ

အခြေခံ သိမှတ်ခံစားနိုင်မှုမှာ အခြေပြုထားပြီးတော့ ကိုယ်တို့ ဖုန်း
ထဲမှာ - ပြောကြတယ်

ဇန်နဝါရီလ ၆ ရက်နေ့ မင်းသုံးပါးပွဲမှာ ပြန်ဆုံကြရအောင် အက်ပီဖ
နီ (ချိန်းဆိုခဲ့ဖူးတယ်)

စိတ်၊ ဝိညာဉ်တော်မှ ရုတ်ခြည်းဖော်ထုတ်ပေးချက်နဲ့ ကိုယ်တို့ နမ်းရှို
က်ကြမယ်

နွယ်ငင်ဆက်စပ်နေတဲ့ အကြောင်းအရာပေါင်းများစွာနဲ့ ကောင်းက
င်ပေါ်ကို ပျံတက်ကြမယ်

တစ်စုံတစ်ရာ ရှိနှင့်ခဲ့ပြီးသားတွေအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး
စတွေ့ဆုံခဲ့ကြတဲ့ နေ့ကို မမေ့ဘူး

လူရွယ်တစ်ဦးအဖြစ် တွေ့ရှိရသော အနုပညာသည် တစ်ဦး၏ ပုံရိပ်
ကို ဩဇာတိက္ကမ

ဂျှိုက်စ်က ဖော်ထုတ်ပြခဲ့သော အကြောင်းတစ်ရပ်မှာ အက်ပီဖနီ (Ep
iphany) ဖြစ်သည်

အဲဒီတော့ မင်းကို ကိုယ်ချစ်တယ်

အက်ပီဖနီ မင်းကို ကောင်းကောင်း ကြီး ကိုယ်ချစ်ခဲ့တယ်

ကာလတရားတစ်ခုခု၊ စိတ်အာရုံ အစရှိသည် တို့ မှ တစ်ခုခု၏ ည
နေခင်းတွေမှာ

ခပ်လွယ်လွယ် ဇာတ်ကောင်၏ သိမှု သို့မဟုတ် အက်ပီဖနီဆီက မ
က်ဆွေချ်တစ်ခုခု

စကားတစ်ခွန်းဖြင့် နမူနာပြပါရစေ သူ ပေါက်တတ်ကရပြောဆိုခဲ့
တာတွေ နှင်းတွေထဲမှာ

လမ်းခွဲနှုတ်ဆက်ခဲ့ကြတာတွေ တိတ်ဆိတ်နေသော ည၏ ဟိုတယ်
အခန်းအတွင်း

ကိုယ့်ရဲ့ အက်ပီဖနီဟာ ကြော့ရှင်းတဲ့ သူ့ခန္ဓာကို တွန့်လိမ်ကွေးညွတ်
လိုက်ရင်း

'ဆရာ ...' '...' '...'

(စပြောဖြစ်သော စကားလုံးများကို ဖော်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု
ဆိုကြသည်)

ဆိုလိုရင်းမှ ဖယ်ခွာသွားတဲ့ ငှက်တစ်ကောင်အတွက်မူ

အက်ပီဖနီက ဆွေးနွေးရန်မရှိပါတဲ့

ယုတ္တိနည်းလမ်းတကျ ဆင်ခြင်ခြင်းမျိုး အယ်လင်ရဲ့
နွံတောကြီးဆီမှာ ကျဆင်းနေတာ

တောင်ယောင်ယောင် မြောက်ယောင်ယောင် ဟိုမရောက် ဒီမရောက်
ကံနဲ့ နာရီများ ၊ နေ့များ

မှန်သော်လည်း အားအင်ကုန်ခန်းနေတဲ့ စကားအသုံးအနှုန်းများ နဲ့ ပြောဆိုနေခြင်းများ

'တိမ်စိုင်းခဲလေးတစ်ခု' နှင့် 'ချစ်ခြင်း' မှာ 'နာကြည်းဖွယ်ဖြစ်ရပ်တစ်ခု' မျှပဲလေ

ဒုက္ခိတဘဝသို့ရောက်ရန်အတွက် ဗဟိုချက်သာ ဖြစ်တော့သည် ဖအက်ပီဖနီ

စားသုံးရန် မသင့်တော်သော ကိုယ့်အချစ်များ ဖြင့် ပြန်လည်တင်ပြရန် အလွန်ခက်ပါသည်

စေ့ဆော်မှု တစ်စုံတစ်ရာကြောင့်သာ ကိုယ်တို့ တွေ့ဆုံချစ်ကျွမ်းဝင် သမုဒယတွယ်ငင်ခဲ့ကြပါသည်

ခုတော့ ကိုယ့်မှာ ချွေးတွေသံတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံခြင်းတစ်ခုနဲ့ ထက်သန်မှု စွန့်စားလိုမှု

ကိုယ်ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ အက်ပီဖနီ ဗျာဒိတ်သဘော မဟုတ်လည်း ဘဲကိုယ် မင်းကိုချစ်နိုင်တယ် ဆိုတာ

ကျွမ်းကျင်ပါးနပ်ပြီး သိမ်မွေ့စွာ မင်းရဲ့ လှည့်ဖြားဆော့ကစားသွားမှုမှာ စီးပိုးနေခဲ့ကြောင်း

ပြောင်းလဲခြင်းကင်းပသော အညိုရောင် မျက်နှာများ ဖြင့် ရစ်ချ်မွန်မြောက်ဘက်လမ်းအတိုင်း။ ။

၉၊ ဧပြီ၊ ၂၀၁၄၊ ဗဟိုရ်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ၂၀ : ၄၄ နာရီ။

မြင့်သန်းရဲ့ (စာဖတ်သူရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားတဲ့ စာပေအမြင်) စာအုပ်ကို ဖတ်နေရင်း စာမျက်နှာ ၁၉၀ မှာ Epiphany ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေးကို တွေ့တယ်။ တွေ့လျှင်တွေ့ချင်းပဲ ဘာရယ်မဟုတ် စိတ်ထဲ ငြိသွားတယ်။ ဒီစကားလုံးလေးနဲ့ ကဗျာရေးဦးမယ်လို့ တေးထားလိုက်တယ်။ တကယ် ရေးချင်တာက ကိုယ်ပိုင် စကားလုံး စာသားအဖွဲ့အနွဲ့တွေနဲ့ ချည်း (ဒါလည်း ငြင်းချက်ထုတ်စရာ တစ်ခုပဲ) ရေးဖို့ ၊ လိုင်းစဖွင့်ခါစမှာ တင် သူ့ဆီကစာသားတွေကို ယူသုံးမိရင်းက လွဲရှောင်လို့ မရတော့ဘဲ 'ဂျှိုက်စ်နှင့် ဒဗ္ဗလင်မြို့ကလူများ ' စာမျက်နှာ ၁၈၈ မှ ၂၀၃ အတွင်းမှ လိုရာစာသားများကို ဖြတ်ညှပ်ကပ် ယူသုံးဖြစ် ဖန်တီးဖြစ် 'ကဗျာလုပ်ဖြစ်' သွားခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း ...။

မွေးမြူရေးခြံထဲက ကမ္ဘာ

မောင်သိန်းဇော်

ဖြစ်နေကျ

ပဋိပက္ခတွေမှာ

ကမ္ဘာကြီးဟာ

ကွမ်းစား ဆေးသောက် မပျက်

ပြောရင်းဆိုရင်း

မိုးသားထဲ - ဘယ်သူ
ဉာဏ်အမှိုက်တိုက်ပါလိမ့်
တပြုန်းပြုန်း မိုးရွာချတယ်။

ငါ့နှယ် ...

မရီသေ့ စကား
ခြံထဲက စကားလုံးတွေ
အထီးအမ ခွဲပြီး
မိတ်လိုက်ခိုင်းတာနဲ့
ယုဇနပန်းရုံလို၊ ကဗျာ
တစ်အုံလုံး ပွင့်စေမှာ တဲ့ လား

ဪ ... ခေတ်ကြီးကလည်း
စနစ်တွေ၊ နည်းတွေ
ပြောင်မြောက်လိုက်ပုံက
ယုန် တောင်ပြေး ခွေး မြောက်လိုက်

ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ လူသားကမ္ဘာ
အနုပညာ မပေါ်ခင်ကတည်းက

အိမ် ၂

ခရမ်းပြာထက်လူ

သဘာဝ သစ်သီးသစ်ဖုလို

အိမ်ပေါ်မှာ အိပ်နေကြတယ်။ မိသားစု ၄၊ ၅၊ ၆ ယောက်။

ခံတပ်တွေ မလို တတုတ်ကျင်းတွေ မလို

သိုးနေအောင် အိမ်ရဲ့ အိမ်အောက်က အိမ်ပေါ်မှာ အိပ်နေကြ မိသားစု ၃၊ ၄၊ ၅ ကောင်။

ရွှေမလို ငွေမလို အဝတ်အထည် မလို၊ အိမ်တော့ လိုတယ်

တစ်အိမ်လိုရင်တောင် ဆော့လို့ မကောင်းတဲ့ ဖဲပိုင်းလို အိမ်တော့ လိုတယ်။

တညီတညွတ်တည်း ပါလီမန်လွှတ်တော်ထဲ မညီညွတ်ခဲ့ရင်တောင်

အိမ်ပြန်ဖို့ ညီညွတ်လို့

အိမ်တော့လိုတယ်။

အိတ်ကပ်ထဲမှာ အိမ်တစ်လုံးရှိရင် အနည်းဆုံး အများ သုံးအိမ်သာ လောက်မှ တန်ဖိုးမရှိတဲ့

အဲဒီဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ တာဝန်မဲ့မှုကို ခေါင်းရိုက်ခွဲပြီး ငါ ပြန်လာရဲတယ်။

အိမ်ပြန်စရာ အိမ်တစ်လုံးသာရှိပါစေ

အို ... အသင်လောက စိန်ခေါ်သံတွေ ညံသွားမယ်။

လမ်းပေါ်မှာ ဆန္ဒပြပြီးရင် ဆန္ဒရှိရှိ အိမ်ပြန်မယ်

ဘဏ်စားပြတိုက်ပြီးရင်တောင် အိမ်ပြန်ကြသလို

ရိပ်သာတရားစခန်း ဝင်ပြီးလည်း အိမ်ကိုပဲ ပြန်ခဲ့ကြတာပဲ။

နယူးယော့ခ်မြို့ကြီးပြီးရင် အိမ်ပြန်ကြသလို

လကမ္ဘာဆင်းပြီးရင်လည်း အိမ်ကိုပဲ တန်းပြန်လာခဲ့ကြတာပဲ။

အိမ်လိုတယ်

အိမ်အတွက် ခေတ်ပေါင်း စနစ်ပေါင်းများစွာ တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာ နှိခဲ့ရ

အိမ်ကိုလွှတ်ချပြီး သို့ပန်းတစ်ယောက်ကို ခေါင်းငိုက်စိုက် ဘယ်သူ ဘယ်ကိုလိုက်သွားနိုင်မလဲ

ဒုက္ခသည် စခန်းဟာ အိမ်မဟုတ်မှန်း အိမ်ဆာသူတိုင်း သိကြတာပဲ

အိမ်ထဲမှာ ဂျုံခင်းကြီး မီးလောင်လို့ အာလူးတူးနံ့တွေ ခုန်ထွက်လာ နေတာ

အိမ်အပြင်က ရပ်ကြည့်ဖူးသလား

အိမ်တွေ တိမ်လို့ ငှက်လို့ ပျံသွားကြတာကို

စွန့်တစ်ကောင် ရစ်ဘီးတစ်လုံးနဲ့ လိုက်ပြန်ရှားယူ ရစ်ယူလို့ ရမလား

မိုးရေထဲမှာ ဂျစ်ပစီတွေ

စစ်မြင်းတွေ ဟီနေသလို အိမ်ကို ခိုက်ခိုက်တုန် သီဆိုနေကြတယ်

သံလမ်းပေါ်မှာ ဘယ်တစ်ဖက် ညာတစ်ဖက် ဆင်တစ်ဖက် မြင်းတစ်ဖက်

အိမ်နဲ့ သူတို့ သွားနေကြတယ်

ဂျိုးဂျိုးဂျက်ဂျက် တစ္ဆေရထားကြီး တဟီးဟီး တဟားဟား နောက်ကလိုက်လို့

ကြိုးကြာငှက်တွေ မိုင်ထောင်ချီနေကြတာကို မော့ကြည့်

ဆယ်လ်မွန်ငါးတွေ ရေစုန်ကိုဆန်ကာ ပြန်နေကြတာကို ငဲ့ကြည့်

သွေးတစ်မ့်စိမ့် မြို့ကြီးများကို စွန့်ခွာ စစ်ပြေးဒုက္ခသည် များ ဟာ

တိမ်ပြာမယ် နေသာမယ် လေညင်းလေးများ လူးလူးလိမ့်နေမယ်

မြက်ခင်းများ သာ စိမ်းနေပါစေ

ဒီတောထဲ တောင်ထဲ

ရှေ့က ဂူလေးတစ်လုံးဟာ ငါတို့ အတွက် အိမ် ဘုရားတစ်ဆူ ရပ်ပြီး ပွင့်နေတယ်

အသည်းအေးလှတယ်လို့ ပြောနေပြီး ပြေးနေမှာ ပဲ။ ။

ဧပြီ၊ ၂၀၁၄။

ပင်လယ်ထဲ မျောလာတာ

ခက်ထန်ပိုင်စိုး

ဖြုန်းဆို

ပင်လယ်ပေါ် ဖြတ်လိုက်လာတဲ့

လေတွေ ရပ်တန့်သွားတယ်

ကမ်းခြေပေါ်က မြင်းတစ်ကောင်

လည်ဆံမွေးတွေလည်း အလွင့်တိုင်း ရပ်တန့်

ပင်လယ်ပေါ် စိမ်းစိမ်းကြည့်နေတဲ့ နေလုံးကြီးက

စိတ်ကူးတစ်နေရာမှာ တိမ်တွေပေါ် ကျန်းနိုး

လှိုင်းတွေဟာ အထပ်ထပ် အလိပ်လိပ် ပြေးဝင်ကွယ်ပျောက်

ကမ်းခြေက လူတွေဟာ အတန်းလိုက် ပင်လယ်ကိုငေးလို့

ဘီယာဘူးတွေထဲက အမြှုပ်တွေ

သူတို့ ခြေထောက်တွေပေါ် လျှံကျ

ပင်လယ်ဟာ စိမ်းပြာ လှိုင်းခေါင်းတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်ဖြူ ငြိမ်သက်

လူတစ်ယောက်ဟာ အလန့်တကြား ရပ်တန့်နေတဲ့

မြင်းတစ်ကောင်ရဲ့ ခြေထောက်တွေ ဖြတ်ယူပြီး ထွက်ပြေးသွားတ

ယ်

သူ့ပြေးပုံက မြင်းတွေလို ကဆုန်ပေါက်လို့

မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ဆိုပြီး လူတွေဟာ အော်ဟစ်နေတယ်

မြင်းဟာ ဟီသံတစ်ချက် ပေးပြီး

ဟိုလူကျန်ခဲ့တဲ့ ခြေထောက်ကိုတပ်ဆင်

အေးအေးလူလူ လမ်းလျှောက်ထွက်သွားတယ်

မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ဆိုပြီး လူတွေဟာ အော်ဟစ်နေတယ်

တစ်ယောက်က နေလုံးကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြီး

ဟိုဟာ မင်းမျက်လုံးလားတဲ့ မဟုတ်ဘူး

မဟုတ်ဘူး ဆိုတာတွေသာ လူတွေဟာ အော်ဟစ်နေတယ်

သိမ်ငယ်စိတ်တွေသာ သောင်ပြင်ပေါ် တအိအိနစ်ဝင်

ကလေးငယ် တစ်ကောင်သာ

အဲဒီညနေကို စာတစ်စောင် ပို့ခဲ့တယ်

'ငါ ပင်လယ်ကို ရောက်ပြီ'

'ပင်လယ်ဟာ သိပ်သာယာတာပဲ' တဲ့ ...။ ။

၂၇၊ ဇူလိုင်၊ ၂၀၁၄။

သင်္ကေတတွေရှိရင် သိချင်းဖြစ်ပါတယ်
မောင်နီဦး

ကဗျာရဲ့ ပထမစာကြောင်းမှာ တင် ဘုရားသခင်ကို စမ္မာယ်တော်မူ
စေတယ်

တစ်ကြောင်းပြီး တစ်ကြောင်း ရောက်လာသမျှ
ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြတယ်

ကမ္ဘာကြီးဟာ ကျည်ကာအင်္ကျီဝတ်ပြီး အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လက်
မှတ်ထိုးတယ်

ငြိမ်းချမ်းရေးပန်းခြံထဲကို လမ်းလျှောက်ဝင် လာပြီး ရုပ်တုအဖြစ် ရ
ပ်နေလိုက်တယ်

စာရွက်ပေါ်မှာ ခဲနဲ့ ခြစ်ပြီး ပြတင်းပေါက်ဖောက် အမိုး မိုးပေးထား
တယ်

လူသားချင်း စာနာတတ်တဲ့ ပေါ့ဆမီးဟာ ငါ့တစ်အိမ်လုံးကို ပြာကျ
သွားစေခဲ့တယ်

အလင်းရောင်ဟာ ထွန်တုံးနဲ့ အတူ ကျွဲလို နွားလို ရုန်းရတယ်
အမှောင်ကတော့ တစ်စစနဲ့ ငါ့လယ်ယာမြေတွေကို လိုက်သိမ်းနေ
တယ်

ညဟာ ရိက္ခာပြတ်ပြီး ကသောင်းကနင်းနဲ့ ငါ့သံရုံးထဲကို ဝင်လာတ
ယ်

မီးခိုးဖုံးနဲ့ အမှာ စာပို့ပြီး ငါ့လက်ထဲက သေနတ်ကို ဆယ်ကျော်သက်
တွေက လုယူတယ်

ကော့တေးတွေနဲ့ ငါ့အသားကို မည်းတူးသွားအောင် ကင်ကြတယ်
တုံ့ပြန်မှုတိုင်းဟာ အချိန်မှန်မှန် အိမ်ကိုပြန်ကြရတာပဲ

ဆင်ခြေဆင်လက်တွေနဲ့ ဆင်ခြေဖုံးမှာ အမျိုးသားလုံခြုံရေးဟာ လူ
မမာလို နေရတယ်

မှတ်မိတာလေးတွေကို ငါ ပြန်စဉ်းစားတယ်

ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရမယ့် အရာတွေကို ချက်ချင်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်
ဖို့ ပဲ

အဖွင့်တီးလုံးပြီးအောင် ငါ ထိုင်စောင့်နေတုန်း

ပြက်လုံးတွေထဲကို တင့်ကားတွေ လှိမ့်ဝင်လာနေတယ်

အသက်ရှူသံ တစ်ထောင်ကျော်တဲ့ အထိ ငါ အမှန်ကို မမြင်နိုင်ဘူး
တေးသွားတွေထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်ဇာတ်လမ်းတွေ ရှိတယ်
အခန်းဟာ ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်နေပေမဲ့
ငါ့ဖလင်တွေကိုတော့ ဆွဲမထုတ်လိုက်နဲ့

ဘယ်သူပဲရောက်လာလာ ငါ့အိပ်မက်တွေနဲ့ အိပ်လို့ ကိုမပျော်ဘူး

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ

သွေးကြောထဲမှာ စောင်းသံဟာ တသွင်သွင်စီးနေတယ်
ငါ့ဇီဝနာရီဟာ အရုဏ်တက်ဖို့ ဆယ့်ငါးမိနစ်လိုသေးတယ်

နာရီ မိနစ် စက္ကန့်တွေကို တစ်ထပ်တည်းကျအောင် လှည့်ယူလိုက်တယ်

အချိန်ပို နောက်ထပ်ဆယ့်ငါးမိနစ်မှာ စကားလုံးတွေနဲ့ ငါ ဈာန်ပျံ့ခဲ့တယ်။ ။

ကြယ်အသွားနဲ့ မြစ်ငေးသူ ဂင်္ဂါနေများ စိုင်းဝင်းမြင့်

သစ်သားခွေးခြေပုများ နဲ့ အမိမြေ အမိုးနိမ့်နိမ့်
လမ်းဘေး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးရှေ့မှ
ငါ ဖြတ်လျှောက်မိရာက အကျရည်ရနံ့ ရ
ဇဝ ခုနှစ်များကို တစ်ခါပြန်ရ
တစ်နေရာရာ ငါသွားနေတာ ရပ်ပြီး
ဘာဖြစ်ဖြစ် ဝင်ထိုင်ချလိုက်ဖို့ ပဲ။

အမှန်တော့ စားပွဲတစ်ဝိုင်းမှာ ငါ့လူနဲ့ ငါ
ငါ ပြန်ဝိုင်းပြီးသား ဖြစ်နေဖို့ ပဲပေါ့
ဒါပေမဲ့ အမှန်တရားဟာ ဘယ်တော့မှ
ဘယ်တုန်းကမှ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်မလာ
တစ်ခါကလည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက
ငါ့လူငယ်သီချင်း လွင့်လာ
ငါ ဖြတ်လျှောက်မိရာကပဲပေါ့
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့ ခဏရပ်

နောက်တစ်ခါ ပြန်လှည့်ဖြတ်
ငါ ရပ်နားထောင်ရုံမျှ
အကျရည်ရနံ့မျှ။ ။

၁၉၊ ၇၊ ၂၀၁၄။

သေနတ်ပစ်တမ်း ကစားနည်းဟာ
ပျော်ရွှင်ဖွယ် မဟုတ်တော့ဘူး
အံ့ဘွယ်ဇင်

တစ် ... နေရာယူက စတင်တော့တာပဲ
ငယ်စဉ်ကတည်းက ငါတို့ နှစ်ဖက်ခွဲ/ ကွဲခဲ့ရတယ်
သစ်ကိုင်းခြောက်လေး ရေပြတ်သေနတ်လေးတွေနဲ့
အဆင်သင့်ပြင်
စကားလုံးများ နဲ့ ကျည်ဆန်ထည့် စကားလုံးများ နဲ့ မောင်းတင်
စကားလုံးများ နဲ့ ပစ်နိုင်ပြီအော် စကားလုံးများ နဲ့ တဒိုင်းဒိုင်း
စကားလုံးများ နဲ့ လဲကျ
စကားလုံးများ နဲ့ စခန်းသိမ်း မောမောပန်းပန်း ပျော်ပျော်ရွှင်

ဒီလိုနဲ့ သူ ကျဆုံးတစ်လှည့် ကိုယ် ကျဆုံးတစ်ခါ

အိမ်အပြန် ပခုံးချင်းဖက် ပြန်နိုင်ခဲ့ကြတယ်

ကာတွန်းစာအုပ်ထဲက

သူရဲကောင်းတွေ အားကျခဲ့တယ်

သေနတ်ပစ်ခန်းပါတဲ့ ရုပ်ရှင်တွေ စွဲလမ်းခဲ့တယ်

တဖြည်းဖြည်း 'ဒုက္ခသည် ' ဆိုတဲ့ စကားတွေနဲ့ ယဉ်ပါးလာတယ်

သက်တမ်းအရှည်ဆုံး ပြည်တွင်းစစ် တိုင်းပြည်မှာ လူဖြစ်နေရတယ်

အခု

ဒီစကားလုံးတွေနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး

ဒီစကားတွေနဲ့ ဆွေးနွေး ဒီစကားလုံးတွေနဲ့ အချေအတင်

ဒီစကားလုံးတွေနဲ့ သဘောတူ/မတူညီမှုများ

ဒီစကားလုံးတွေနဲ့

ဖန်မီးအိမ်လေးထဲက ယိုင်နဲ့ နဲ့ မီးတောက်သေးသေးလေးကို မှုတ်ငြိမ်းပစ်လိုက်ပြန်တယ်

နောက် ဖန်မီးအိမ်လေးကိုပါ

ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်ကြတယ်

သေနတ်ပစ်တမ်း ကစားနည်းဟာ ပျော်ရွှင်ဖွယ် မဟုတ်တော့ဘူး

မျက်ရည်တွေ ဝဲနေတယ်

မြင်ကွင်းက မူန့်မှိုင်းနေတယ်

ပြတင်းတံခါးတွေ ပိတ်လိုက်ရတယ်

တစ်ပြင် အမှောင်ရိပ်ကြီးနဲ့ မြို့ကလေးတွေ အိုစာသွားတယ်

အခု မိုးတွေ ရွာနေပြီ

အခု ကျွတ်ကျွတ်ဆူနေပြီ

အခု ခိုက်ခိုက်တုန်နေပြီ

တခြားကစားနည်း ပြောင်းကြစို့ကွယ်။ ။
